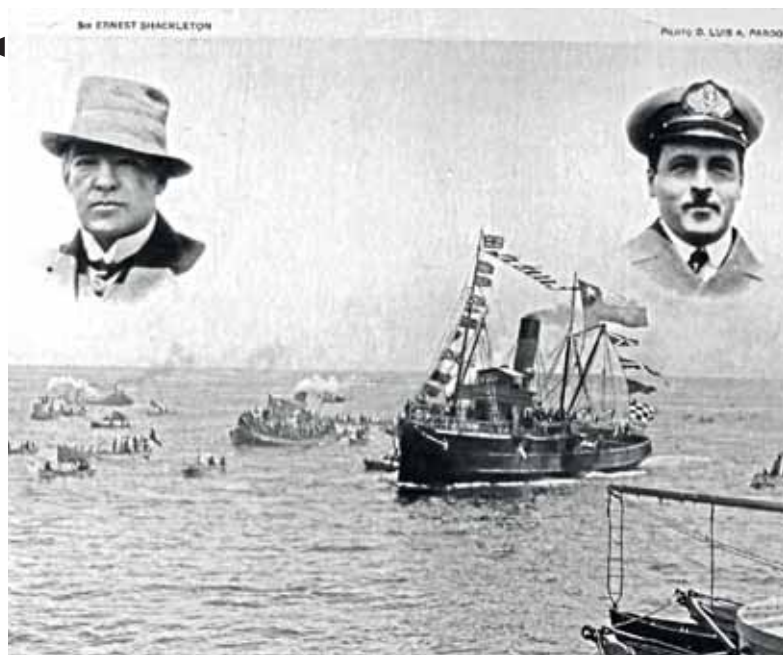

**MINTHA NYERT CSATÁBÓL ÉRKEZNE
VISSZA A YELCHO
PUNTA ARENAS KIKÖTŐJÉBE**

– PERSZE A NAGY MEGMENEKÜLÉS
ANNAK IS FELFOGHATÓ.
A KULCSSZEREPLŐK PEDIG A KORABELI
ÚJSÁGOK CIMLAPJÁRA KERÜLTEK

Shackleton Dél-Amerikába megy, és hónapokig fáradozik, hogy hajót és legénységet szerezzen az Elefánt-szigeteken hagyott társai felkutatására. Az antarktisi tél azonban már beköszöntött, senki sem hajlandó a jeges vizek felé indulni. És ahogy múlnak a hónapok, egyre kisebb az esély a csapat túlélésére.

Shackleton kitart, és a legdélebbi chilei városba, Punta Arenasba érkezve a chilei haditengerészet a segítségére siet. Ám mindössze egy kicsiny hajót, az alig 30 méteres Yelchót adják az útra, aminek sikerében mindenki kételkedik: a tél közepén, a hírhedten viharos Drake-átjárón és a jeges Déli-óceánon kell egy kicsi bárkával evickelniük.

SHACKLETON NEM HIBÁZHATOTT

ÍGY VÉGÜL A TENGERHAJÓZÁS EGYIK
LEGENDÁS TETTE LETT
AZ ELEFÁNT-SZIGETTŐL
A DÉLI-GEORGIA-SZIGETIG A DÉLI-ÓCEÁN
VIHAROS VIZÉN MENTŐCSÓNAKKAL
MEGTETT 1300 KM

NAGY BALÁZS

GEOGRÁFUS, AZ ELTE DOCENSE,
A FÖLDGÖMB FŐSZERKESZTŐJE,
TÖBB ÍZBEN JÁRT KUTATÓKÉNT
AZ ANTARKTISZON

1916. augusztus 25. Indulás Punta Arenasból. A fiatal chilei kapitány, Luis Pardo és Shackleton végletekig elszánt. Előbbi tudja, hogy minimális az esély a saját túlélésükre is, Shackleton pedig, hogy most nem szólhat bele az irányításba, jelenlétével viszont erőt ad a szigetelés és fűtés nélküli kis gőzös legénységének a vad vizek átszelésére. És augusztus 30-án elérik az Elefánt-szigetet! Mindenkit a fedélzetre vesznek, és Pardo-kapitány a zsúfolt gőzössel sikeresen visszavigyál a chilei kikötővárosba. (Ké-

sőbb, 1917 januárjában Shackleton Új-Zélandról indulva eléri a Ross-tengeri szegélyen rekedt, kétszer is áttelelt csoportot is).

Pardo és Shackleton útjai a rész mentőexpedíció után elváltak. Shackleton hősiessége az I. világháború vérvesztesége és borzalmi közepette hamar a vezetői helytállás legendás példájává vált. Pardo a chilei haditengerészet szolgálatában maradt, majd Liverpoolban konzuli állást kapott. Ma a nevét viseli a chilei Parti Órség egy új hajóosztályának vezérhajója.

AUSZTRIA GRAND CANYONJA

szöveg: HEILING ZSOLT

**Elhagyva a Bécset elkerülő autópályát, pihenőhelyként egy hamisítatlan kisvendéglőt veszek célba. Az ajtón belépve az illatok gyermekkori grazi nyaralásaim emlékét idézik. Stájer akcentussal kérek is gyorsan – kakaó helyett – immár egy kávét. A pultoslány válasza is németül, majd földgömbös pólómra pillantva lebuktat: „Magyarok vagytok?” A kávé mellé édesség helyett így hát keserű vendégmunkáséveinek történetét kapjuk: „Már síterepen is voltam felszolgáló, de utálom a hegyeket!”
Alpesi rajongásom hamar tovább is űz célunk, az Ötscher-Tor-mäuer Naturpark felé**

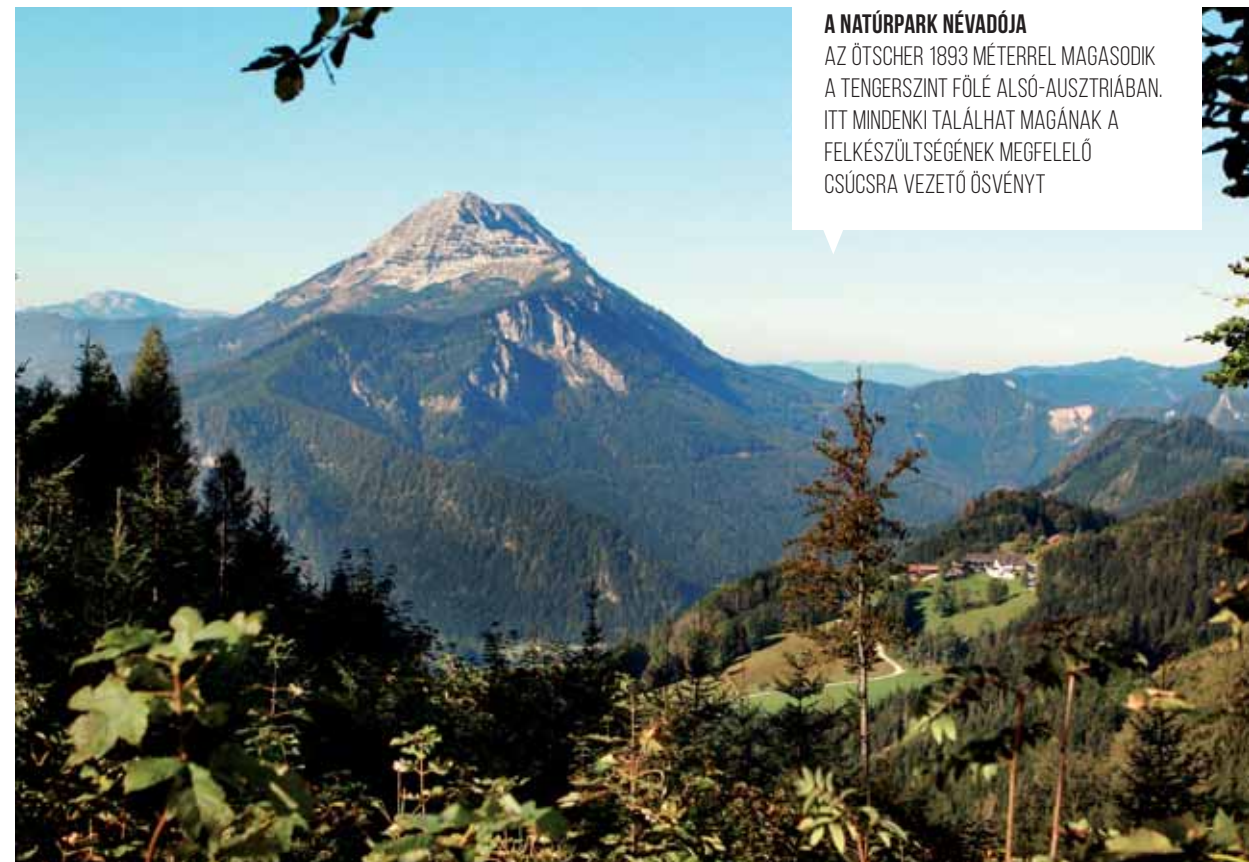
Nem kell Tirolig utaznunk, hogy az Alpok megmutassa igazi arcát: Budapesttől alig több mint 400 km-re is található gyöngyszemeket. A mészkőbe hegyi patakok vájta, néhol több száz méter mély, 50 km hosszan húzódó szurdokot, az Ötschergräbent Ausztria Grand Canyonjának nevezik – ami persze csak erős képzelőerővel vehető össze a névadóval. Mégis kiváló úti cél: akár egynapos túrát választunk, akár egy hosszabb, kalandosabb úton haladunk menedékházról menedékházra, az 1800 méter fölött magasodó Ötscher lábánál nem fogunk csalódnani.

A naturpark központja, a wie-

nerbrucki Stausee-víztározó partján épült Ötscher Basis a fő kiindulópont. A tó partját elhagyva kilométereken keresztül sziklák ölelésében ereszkedünk. Ám a tározó tavát lezáró gát csak néhány csepp vizet enged a mederbe, így a csörgedező vízfolyás áhított hangja elmarad. Hamarosan azonban mindenért kárpótol a szurdok hatalmas sziklafalai között meredeken kanyargó ösvényről feltáruuló látvány. Majd 200 m-t ereszkedünk tovább, és váratlanul előbukkan a víz a hegy gyomrából. A csövek az Osztrák–Magyar Monarchia legnagyobb vízi erőművének turbinatermébe érkeznek. Az azóta kiszolgált két generátor 1911-ben

A NATÚRPARK NÉVADÓJA

AZ ÖTSCHER 1893 MÉTERREL MAGASODIK A TENGERSZINT FÖLÉ ALSÓ-AUSZTRIÁBAN. ITT MINDENKI TALÁLHAT MAGÁNAK A FELKÉSZÜLTÉGÉNEK MEGFELELŐ CSÚCSRA VEZETŐ ÖSVÉNYT

© WEINFRANZ.AT

TURISTAMÁGNES

A MIRAFALL-VÍZESÉS A KEVÉSBÉ GYAKORLOTT TÚRÁZÓK SZÁMÁRA IS KÖNNYEN ELÉRHETŐ CÉLPONT

WILDE WUNDER CARD

A Mostviertel régióban használható kedvezménykártya Ausztria-szerte egyedülálló mértékű kedvezményeket nyújt a látogatóknak, melyeket a partnerszállásokon már egyetlen éjszaka eltöltése után megkaphatunk. Akár ingyen is utazhatunk egy-egy felvonón, vagy féláron a Mariazellerbahnon.

 [HTTP://WWW.ALSO-AUSZTRIA.INFO](http://www.also-ausztria.info)

MEGKÉSETT TAVASZ

AZ ALPOK MAGASABB HEGYEI KÖZÖTT KÉSŐBB ÉBRED A TERMÉSZET. MÁJUS ELEJÉN MÉG MÉTERES HÓ HULLOTT A VIDÉKRE, A RENDKÍVÜLI IDŐJÁRÁS KÖVETKEZTÉBEN NAPOKRA ELZÁRVA TÖBB TELEPÜLÉST A KÖLVILÁGTÓL

állt üzembe, hogy árammal lássa el a Mariazelltől Sankt Pöltenig kanyargó, korábban gőzmozdony vontatta hegyi vasút, a Mariazellerbahn villanymozdonyait. A ma is működő erőmű műemlék épületében még állnak a régi turbinák az újak mellett. Akit lázba hoznak a műszaki alkotások, a zajos csarnok tárlatán fotókon keresztül nyerhet bepillantást a múlt századi mérnökök és építők erőfeszítéseibe.

Elérjük a szurdok főágát, és a patak folyásával ellentétes irányban lassú emelkedésbe kezd az ösvény. Aztán a turistáktól nyüzsgő Ötscherhies-menedékház jön: eddig tart a szurdoktúra mindenki számára könnyen járható, osztrák gondossággal kiépített része. A kitartóbbak a Mirafall-vízesésig azért még ráhúznak néhány kilométert: innentől egyre ritkábban kell „Grüss Gott!”-tal üdvözlönnünk a

szembejövöket, melyért sokszor csak egy „Sziasztok!” jár cserébe...

Éjszakára fel a Vorderötscher-menedékházhoz, ám másnap nemcsak a szurdoknak, de a jó időnek is búcsút intünk, mivel szitáló eső és 700 méter emelkedő következik a Gemeindealpe csúcsáig, ahol a menedékház sűrű ködbe rejtőzve fogad. A jelzések látványa nélkül sem gond az elérése, hiszen a meredek hegyoldalak egyértelműen kijelölik a gerincen futó ösvény egyetlen lehetséges nyomvonalát. A csúcson azért jelen vannak az alpesi díszletek: a felhőket átszűrő napsugár, a ködbe vesző ösvény, a friss harmatcseppektől ragyogóan színpompás, apró virágok. Csak a natúrpark címerállatai, a medvék nincsenek velünk. Alacsony létszámú, állandó populációik a déli határ mentén és az ország középső, erdővel sűrűbben borított terüle-

tein élnek. A visszatelepítési program itt épp sikertelen volt, így a helyieknek be kell érni néhány kóbor példánnyal.

Utunk Mitterbachban végződik. A Mariazellerbahn vadonatúj, panorámás szerelvényével a kanyargós hegyi pályán, a szurdokot ismét megcsodálva utazunk vissza Wienerbruckba. Aki ide látogat – ha medvékkel csak nagy szerencsével, ám zarándokokkal annál inkább találkozhat, hiszen Mariazell és Annaberg is több szakrális út állomása. Így a hazánkban nemrég kiépített, Budapesten is keresztülhaladó és Csíksomlyóban végződő Mária-út is keresztülhalad a vidéken.

HEILING ZSOLT

A FÖLDGÖMB SZERKESZTŐJE,
KIADÓJÁNAK VEZETŐJE.
A HEGYEK SZERELMESE